

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966565152/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Daglige Taare, var saa henrivende for mig, at jeg Besluttede, at foreskrive mig selv den største Jndskrænkelse, og allene holde mig til det nødvendige for at kunde deele det med hende; og dette har jeg paa det strængeste efterkommet.

20 Da jeg nu merkede, at jeg ved en Tiimes Arbejde for *Theatret* fortiente meere end ved en Dags af det jeg nu havde under Hænderne, saa holdt jeg det for min Pligt at forsøge om jeg ikke kunde faae noget af det; Jeg skrev derpaa *Jacobi* til derom, og han svarede mig: 25 at det ved en kongelig *Resolution* var ganske og aldeles overladt til *Wærstedts* Velbehag. Saa lidet trøsteligt som dette Svar end indeholdt, saa afskrækkede det mig dog ikke ganske; jeg talte selv med *Guldberg*, og De veed hvem der havde den Godhed at vende sig til *Eichsted* paa mine Vegne, men altsammen forgieves. Da jeg altsaa ikke havde at Bebrejde 30 mig selv at have efterladt noget, saa over gav jeg mig til Forsynet og søgte at sætte mit Sind saa meget i Roelighed, som mueligt. Jmidlertid var jeg ikke synderlig vel til Mode da den første Deel af mine *Moralske* Fortællinger kom ud; Naar Omkostningerne gik fra, Blev der jntet tilbage, og dertil kom endnu, at jeg fra nogle i Provintserne ingen 35 Penge fik, og hos samme skal have dem endnu; men den anden Tome sadte Moed i mig igien, alle vilde have den falske Ven, saa at Begier- ligheden efter den solgte mig over 200 Exemplarer, og den Skade *Wærstedt* gjorde mig paa den eene Kant, blev mig dog til en slags Fordeel paa den Anden.

40 Da jeg merkede, at det holdt saa meget haardt for mig, at naae det *Gratiale*, som *Guldberg* havde gjort mig Haab om, skrev jeg ham til og Bad ham i det Sted om nogle af de *Østersøiske Actier*, som Hoffet var saa naadig at uddeele, men jeg Bekom ingen Svar, og følgelig heller ingen *Actier*. Jeg fortrød siden at jeg ikke havde vent mig 45 desangaaende til *Godske Moltke*, maaskee havde «det» Lykkedes Bedre i det mindste har jeg Aarsag til at troe «det», og var det skeedt, saa var jeg kommen ud af al min Nød paa engang. Besynderligt er det, at Baade Dron-